

ærede Minister har foreslaaet en Lempelse i denne Bestemmelse derved, at særlig tunge Vogne kan komme til at betale halvaarsvis. Der er derved vist en rimelig Hensyntagen til disse Vognes Ejere, for hvem Vægtafgiften jo vil blive ikke saa lidt større end for Ejerne af de lette Vogne.

Bemærkningerne til forannævnte § 4 har jeg for mit Vedkommende læst med megen Interesse, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at de nærmere Regler fastsættes ved ministeriel Afgørelse. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister, at man af Hensyn til Motorejerne lader Kvitteringsblanketterne forme saaledes, at Kvitteringen kan indrammes i en rund Metalramme, der kan fastskrues paa Vognen, saaledes at Motorejeren bliver fri for absolut at skulle have Kvitteringen i sin Lomme og være udsat for den samme Forglemmelse, som man har set med Hensyn til Kørekortene, efter at man f. Eks. har skiftet Tøj. Vi saa saaledes forrige Aar, da den daværende Justitsminister en Søndag lod foretage Stopning af alle Automobilister ud over Landet, at det var et ikke ganske ringe Beløb, der indgik i de forskellige Politikasser paa Grund af glemte Kørekort, hvad vel skyldtes, at de paagældende Ejere den Dag var kommet i Søndagstøjet. Jeg skal indrømme, at ved ogsaa at mulkere for glemte Kvitteringer for betalt Afgift kunde dette Beløb maaske blive noget forhøjet, men jeg tror ikke, at den højtærede Trafikminister har nogen Interesse i saa Henseende og vel nok under den administrative Ordning af disse Forhold vil tage dette Hensyn til Motorejerne. Jeg har set Systemet praktiseret ovre i Sverige, og det vækker dér almindelig Tilfredshed.

Det tredje Beskatningsgrundlag, der er inkluderet i Lovforslagene er jo Gummiafgiften. Ogsaa overfor denne har der været fremført Kritik, idet man har ment, at det at beskatte Gummiringe vilde være irrationelt. Man har i saa Henseende fremført forskellige Synspunkter, dels, at den, der kører paa de daarlige Veje, vil komme til at betale mere, fordi daarlige Veje slider mere paa Gummiet end de gode, dels at en Motorejer kunde blive udsat for ved en skarp Flintesten eller lignende skarp Genstand at faa sit Dæk ødelagt og derved komme til at betale en fornyet Afgift. Selv om der maaske kan være noget berettiget i disse Synspunkter, kan man alligevel ikke komme udenom, at ogsaa Gummiforbruget og Gummisliddet staar i et ligefremt Forhold til Vejsliddet, og lægger man Vej-

sliddet til Grund for disse Afgifters Beregning, tror jeg, det vil være rigtigt, at man, som det ogsaa er sket her i Lovforslagene, inkluderer i denne Beregning de forskellige Faktorer, som spiller en Rolle overfor Vejsliddet. Naar den højtærede Minister har ladet Gummiafgiften kun repræsentere de 20 pCt. af det samlede Provenu, tror jeg, det er rigtigt. Jeg tror ogsaa Erfaringen vil vise, at den skarpe Kritik over Gummiafgiften efterhaanden vil forstumme.

Overfor Vægtafgiften, som jeg før omtalte, vil jeg gerne endnu gøre den Bemærkning, at der jo ved Gennemførelsen af det System, at Afgiften betales forud, vil blive en ret stor administrativ Besparelse, idet Forholdet jo nu er det, at Motorafgiften administreres fra Politikontorerne og giver Anledning til, at disse er bebyrdede med et ganske betydeligt Arbejde med Inddrivelsen af disse Motorafgifter. Det meste af dette Arbejde vil kunne spares, og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Justitsminister vilde finde Anledning til at takke Udvalget, om det vilde indstille til den høje Rigsdag og denne vedtage, at man gaar over til det foreslaaede nye System.

Det andet Hovedpunkt, Afgiftens Størrelse, var det Punkt, jeg sigtede til før, da jeg sagde, at der sikkert kun var et enkelt Punkt, med hvilket der var virkelig Utilfredshed. Det er rigtigt, at den samlede Afgifts Provenu er sat til 20 Mill. Kr. mod ca. 15,8 Mill. Kr. tidligere. Man har her overfor villet anføre, at dette Forslag i Virkeligheden var i Uoverensstemmelse med Regeringens almindelige Politik, og for en overfladisk Betragtning kan dette maaske synes at være rigtigt. Men hvis man gør sig den Ulejlighed at trænge noget dybere ind i Problemet, holder den Betragtning jo ikke Stik. Det er uomtvisteligt, hvad den højtærede Trafikminister ogsaa anførte i sin Fremsettelsestale, at Princippet her i Landet siden Forordning af 13. December 1793 har været det, at Vejjudgifterne skal bæres af dem, der foraarsager dem, og ingen vil benægte, at Automobilerne foraarsager store Vejjudgifter, dels ved Vejsliddet, dels ved Krav om Vejforbedringer og Nybygninger af vore Veje, Krav, som jo i de sidste Aar fra Amtskommunalbestyrelsernes og Sognekommunalbestyrelsernes Side er blevet honoreret i ret stor Udstrækning. Den Afgift, der betales til Dækning af disse Vejjudgifter, kan man derfor ikke sammenstille med andre Skatter og Afgifter, idet Motorafgiften gaar til et aldeles bestemt Formaal, og det er af den allerstørste Interesse for Motorejerne, fordi disse Penges Anvendelse hertil betyder